

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2006. gada 15. martā *

Lieta T-35/04

Athinaiiki Oikogeniaki Artopoia AVEE, Pikermi (Grieķija), ko pārstāv K. Krisantis [*C. Chrissanthis*], advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv H. Novaiss Gonsalvess [*J. Novais Gonçalves*], pārstāvis,

atbildētājs,

citam dalībniekam procesā ITSB Apelāciju padomē un personai, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā, esot

* Tiesvedības valoda — angļu.

Ferrero OHG mbH, Štatalendorfa (Vācija), ko pārstāv M. Šēfers [*M. Schaeffer*], advokāts,

par prasību atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2003. gada 1. decembra lēmumu lietā R 460/2002-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE* un *Ferrero OHG mbH*.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši J. Azizi [*J. Azizi*] un E. Kremona [*E. Cremona*], sekretārs I. Nacins [*I. Natsinas*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 30. janvārī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 12. maijā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 4. maijā,

pēc tiesas sēdes 2005. gada 2. jūnijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- 1 1999. gada 26. februārī prasītāja Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) iesniedza pieteikumu par grafiska un vārdiska apzīmējuma, ko veido nenoteiktas krāsas karogs ar baltu apmali, uz kura lielajiem burtiem rakstīts vārds “*ferró*”, reģistrāciju kā Kopienas preču zīmi. Pirmais un pēdējais burts ir lielāka izmēra, uz pēdējā burta ir likts gravis. Apzīmējums izskatās šādi:

- 2 Preces uz pakalpojumu attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un

pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām ietilpst 29., 30. un 42. klasē un atbilst attiecībā uz katru no šīm klasēm šādam aprakstam:

- 29. klase : “gaļa, zivis, māļputni un medijumi, gaļas ekstrakti, konservēti, žāvēti un vārīti augļi un dārzeņi, želejas, ievārījumi, olas, piens un piena produkti, eļļas un pārtikas tauki, konservi, etiķi konservēti salāti, marinādē konservēti dārzeņi (mikspikli)”;
- 30. klase: “kafija, tēja, kakao, cukurs, rīsi, tapioka, sagū, kafijas aizstājēji, milti un graudaugu izstrādājumi, maize, cepumi, smalkmaizīšu konditoreja un saldumu konditoreja, saldējums, medus, sīrups, raugs, cepamais pulveris, sāls, sinepes, visu veidu labības produkti, pipari, etiķis, mērces (garšvielas), pārtikas ledus, melases sīrups”;
- 42. klase: “nodrošināšana ar pārtiku un dzērieniem, viesu izmitināšana, ārstnieciskā aprūpe, veselības un skaistumkopšana, sanitārās, novājēšanas, diētas un veselības iestādes, veterinārijas un lauksaimniecības pakalpojumi, zinātnisko un industriālo pētījumu, juridiskie, datoru programmēšanas pakalpojumi”.

3 Preču zīmes reģistrācijas pieteikums ir publicēts 2000. gada 27. marta “*Bulletin des marques communautaires*” [Kopienas preču zīmju biļetenā].

4 2000. gada 26. jūnijā persona, kas iestājusies lietā, iesniedza iebildumu pret reģistrācijai pieteikto preču zīmi, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktu. Iebildums bija balstīts uz vārdisku preču zīmi “FERRERO” (turpmāk tekstā — “agrākā preču zīme”), kas Vācijā reģistrēta ar Nr. 956 671 attiecībā uz dažām 5., 29., 30., 32. un 33. klasē ietilpstošām precēm, proti šādām precēm: “šokolāde, ieskaitot produktus, kas pārklāti ar šokolādi, konfektes, ieskaitot ar

pildījumu uz augļu bāzes, kafiju, bezalkoholiskiem dzērieniem, vīnu un/vai spirtotiem dzērieniem vai pildījumu uz piena un piena produktu bāzes, jo īpaši jogurtu, ilgstoši uzglabājami konditorejas izstrādājumi un smalkmaizītes, jo īpaši, vafeles un gatavās kūkas, saldumu konditoreja, ziežamās masas, kas satur cukuru, kakao pralinē, pienu un/vai taukus, dzērienus uz kafijas vai tējas bāzes, ieskaitot tos, kam pievienoti spirtotie dzērieni, bezalkoholiskie dzērieni, visas šīs preces arī bērnu un/vai slimnieku diētai vai medicīniskiem nolūkiem izmantojamās.”

- 5 Iebildums ir balstīts uz visām iepriekš minētajām precēm un ir celts pret dažām precēm un pakalpojumiem, kas aprakstīti apstrīdētas Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā, proti, 29., 30. klasē ietilpstošajiem, kas minēti turpmāk, un attiecībā uz 42. klasē ietilpstošajiem — “nodrošināšana ar pārtiku un dzērieniem”. Iebildums pamatots ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto pamatojumu.

- 6 Ar 2002. gada 25. marta lēmumu ITSB Iebildumu nodaļa daļēji apmierināja iebildumu attiecībā uz dažām 30. klasē ietilpstošajām precēm sakarā ar pastāvošo vizuālo un fonētisko līdzību starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko preču zīmi, kā arī sakarā ar tām apzīmēto preču līdzību vai identiskumu. Preces, attiecībā uz kurām iebildums tika apmierināts, ir šādas: “kafija, tēja, kakao, cukurs, kafijas aizstājēji, milti un graudaugu izstrādājumi, maize, cepumi, smalkmaizīšu konditoreja un saldumu konditoreja, saldējums, sīrups, raugs, cepamais pulveris, visu veidu labības produkti, medus un melases sīrups.”

- 7 2002. gada 24. maijā, prasītāja pret ITSB Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelāciju.

- 8 Ar 2003. gada 1. decembra lēmumu (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”) Apelāciju pirmā padome apelāciju noraidīja un apstiprināja Iebildumu nodaļas lēmumu, uzskatot, ka pastāv sajaukšana iespēja, kā arī iespēja saskatīt saikni starp attiecīgajām preču zīmēm. Būtībā, Apelāciju padome uzskatīja, ka ir skaidrs, ka ar attiecīgajām preču zīmēm apzīmētās preces daļēji ir identiskas un daļēji līdzīgas. Turklāt tā uzskatīja, ka attiecīgie apzīmējumi ir līdzīgi gan no fonētiskā viedokļa, gan vizuālā.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 9 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu un/vai grozīt to tādējādi, lai noraidītu personas, kas iestājusies lietā, iebildumu un apmierinātu Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu;
  - noraidīt iebildumu par Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu kopumā attiecībā uz visām klasēm, par kurām iebildums tika apmierināts;
  - veikt visus citus vajadzīgos pasākumus, lai pieteikto Kopienas preču zīmi varētu reģistrēt;
  - uzdot ITSB reģistrēt pieteikto Kopienas preču zīmi;

— piespriest ITSB un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tai skaitā arī izdevumus, kas tai radušies iebildumu procesā un procesā Apelāciju padomē.

10 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

11 Personas, kas iestājusies lietā, prasījums Pirmās instances tiesai ir prasību noraidīt.

12 2005. gada 19. aprīlī prasītāja atbildē uz rakstveida jautājumu, ko Pirmās instances tiesa tai nosūtīja 2005. gada 14. aprīlī, precizēja, ka pirmkārt, tā prasa atcelt apstrīdēto lēmumu un, otrkārt, uzdot ITSB reģistrēt pieteikto Kopienas preču zīmi.

Juridiskais pamatojums

Par dažu prasītājas prasījumu pieņemamību

13 Ar pirmo un ceturto prasījumu daļu prasītāja būtībā lūdz, lai ITSB tiek dots rīkojums reģistrēt pieteikto preču zīmi attiecībā uz strīdīgajām precēm. Turklāt ar trešo prasījumu daļu prasītāja Pirmās instances tiesai lūdz veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai panāktu pieteiktās preču zīme reģistrāciju.

- 14 Atbilstoši ITSB uzskatam šie lūgumi ir nepieņemami.
- 15 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punktam ITSB ir jāveic pasākumi, kas vajadzīgi Kopienu tiesu spriedumu par tajā celtajām prasībām par vienas no ITSB Apelāciju padomes lēmumiem izpildei. Tomēr Pirmās instances tiesas kompetencē nav izdot rīkojumus ITSB. Tas ir ITSB pienākums — izdarīt secinājumus no Pirmās instances tiesas sprieduma rezolūīvās daļas un motīviem (Pirmās instances tiesas 2001. gada 31. janvāra spriedums lietā T-331/99 *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/ITSB (Giroform)*, *Recueil*, II-433. lpp., 33. punkts, 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-34/00 *Eurocool Logistik/ITSB (EUROCOOL)*, *Recueil*, II-683. lpp., 12. punkts, un 2002. gada 33. oktobra spriedums lietā T-388/00 *Institut für Lernsysteme/ITSB — Educational Services (ELS)*, *Recueil*, II-4301. lpp., 19. punkts).
- 16 No tā izriet, ka pirmā un ceturtā prasījumu daļa, ar kuru prasītāja Pirmās instances tiesu lūdz izdot rīkojumu ITSB veikt pieteiktās Kopienas preču zīmes reģistrāciju ir noraidāma kā nepieņemama.
- 17 Arī trešā prasītājas prasījumu daļa, kuras mērķis ir panākt, lai Pirmās instances tiesa veic visus vajadzīgos pasākumus, lai attiecīgais Kopienas preču zīmes pieteikums tiktu apmierināts, ir nepieņemama.
- 18 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas Statūtu 21. pantu un Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu, prasības pieteikumā jāietver izvirzīto pamatu kopsavilkums un šai norādei jābūt pietiekoši skaidrai un precīzai, lai ļautu atbildētājam sagatavoties aizstāvībai un Pirmās instances tiesai izlemt par prasību. Tāpat būtu jābūt arī ar katru prasījumu, kam jāpievieno attiecīgi pamati un argumenti, lai ļautu kā atbildētājam, tā arī tiesnesim novērtēt to pamatotību.

- 19 Nolūkā nodrošināt tiesisko drošību un labu tiesvedību, lai prasība būtu pieņemama, būtiskie faktiskie un juridiskie elementi, uz kuriem prasība balstīta, vismaz kopsavilkuma veidā, taču skaidri un saprotami jāatkārto pašā prasības pieteikuma tekstā (skat. Pirmās instances tiesas 1993. gada 29. novembra rīkojumu lietā T-56/92 *Koelman/Komisija*, *Recueil*, II-1267. lpp., 21. punkts, un Pirmās instances tiesas 1996. gada 18. septembra spriedumu lietā T-387/94 *Asia Motor France u.c./Komisija*, *Recueil*, II-961. lpp., 106. punkts).
- 20 Šajā sakarā prasības pieteikumā ir jāizskaidro, kas veido pamatu, uz kura prasība ir balstīta. Lidz ar to vienīgi abstrakta tā norādīšana neatbilst Reglamenta prasībām (Pirmās instances tiesas 2000. gada 28. marta spriedums lietā T-251/97 *T. Port/Komisija*, *Recueil*, II-1775. lpp., 90. punkts, 2000. gada 5. jūlija spriedums lietā T-111/99 *Samper/Parlaments*, *Recueil EP*, I-A-135. un II-611. lpp., 27. punkts, un 2002. gada 12. decembra spriedums lietā T-247/01 *eCopy/ITSB (ECOPY)*, *Recueil*, II-5301. lpp., 15. punkts).
- 21 Šajā gadījumā prasītāja prasījumu trešās daļas pamatojumā neizvirza nevienu faktu. No iepriekš 20. punktā minētās judikatūras izriet, ka lūgumam, kura mērķis ir panākt, ka Pirmās instances tiesa veic jebkādus pasākumus, lai Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tiktu apmierināts, trūkst vajadzīgās precizitātes un tādējādi tas ir uzskatāms par nepieņemamu.
- 22 Jebkurā gadījumā ir jānorāda, ka tas ir ITSBS pienākums izskatīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu un lemt par to. Turpmāk Pirmās instances tiesai šajā gadījumā ir jāveic tiesas kontroli pār Apelāciju padomes veikto vērtējumu ITSBS pieņemtajā lēmumā. Turpretī Pirmās instances tiesas pienākums nav aizstāt ITSBS, lai veiktu tam Regulā Nr. 40/94 piešķirtās kompetences.

Par lietas būtību

- 23 Prasītāja izvirza vienu pamatu, kas balstīts uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

Lietas dalībnieku argumenti

- 24 Prasītāja apstrīd Apelāciju padomes vērtējumu, saskaņā ar kuru starp strīdus preču zīmēm, proti, reģistrācijai pieteikto vārdisko elementu “*FERRÓ*” ietverošo grafisko preču zīmi un agrāko preču zīmi, pastāv sajaukšanas iespēja.
- 25 Attiecībā uz līdzību starp minētajām preču zīmēm no vizuālā viedokļa, prasītāja norāda, ka pretēji tam, ko apstrīdētajā lēmumā ir konstatējusi Apelāciju padome, vairāki elementi ļauj atspēkot noteiktu līdzības pakāpi, kas var radīt sajaukšanas iespēju.
- 26 Šajā sakarā, pirmkārt, prasītāja norāda uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes grafiskā elementa, proti, nenoteiktas krāsas karogu ar baltu apmali, spēcīgo atšķirtspēju. Tas ir oriģināls un iztēles bagāts logo, kuru pat bez vārdiskā elementa “*FERRÓ*” patērētājs, pateicoties tā vienkāršībai un simetriskajam veidojumam, varētu uztvert kā ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi apzīmētu precī.

- 27 Otrkārt, attiecībā uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdisko elementu, prasītāja uzsver, ka vārda “*ferró*” lokveida rakstībai arī piemīt spēcīga atšķirtspēja (skat. pēc analogijas un attiecībā uz rakstību kursīvā Pirmās instances tiesas 2003. gada 22. oktobra spriedumu lietā T-311/01 *Éditions Albert René/ITSB — Trucco (Starix)*, *Recueil*, II-4625. lpp., 54. punkts).
- 28 Treškārt, lai gan ir skaidrs, ka abu attiecīgo preču zīmju pirmie trīs burti ir identiski, proti, “f”, “e” un “r”, šo identitāti neitralizējot, no vienas puses, reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskā elementa burtu “f” un “o” palielinātais izmērs un, no otras puses, — dažāda garums, jo atšķiras attiecīgo preču zīmju burtu un zilbju skaits. Prasītāja norāda, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskais elements “*ferró*” patiešām ir īsāks, kā agrāko preču zīmi veidojošais vārdiskais elements “*ferrero*”.
- 29 Attiecībā uz konkrēto preču zīmju salīdzinājumu no fonētiskā viedokļa, prasītāja nepiekrīt Apelāciju padomes apstrīdētajā lēmumā veiktajam vērtējumam.
- 30 Šajā sakarā, pirmkārt, prasītāja norāda, ka sakarā ar dažādu attiecīgās preču zīmes veidojošo zilbju skaitu atšķiras minēto preču zīmju skanējuma ilgums, proti, agrākās preču zīmes vārdiskajam elementam “*ferrero*” ir trīs zilbes, bet reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskajam elementam “*ferró*” ir divas zilbes.
- 31 Otrkārt, agrākās preču zīmes vārdiskajā elementā “*ferrero*” fonēmas “er” atkārtosšanās nav sastopama reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskajā elementā “*ferró*”, kas pēc prasītājas domām ļauj abas attiecīgās preču zīmes atšķirt no fonētiskās uztveres viedokļa. Šis atkārtosšanās fenomens pēc prasītājas domām veido agrākās preču zīmes būtiskāko īpašību.

- 32 Treškārt, ja agrākajā preču zīmē “ferrero” intonācijas uzsvars ir likts uz vārdisko elementu veidojošo otro zilbi, tad, izrunājot vārdu “*ferró*”, Vācijas vidusmēra patērētājs intonācijas uzsvaru liek uz pēdējo zilbi.
- 33 Turklāt attiecībā uz sajaukšanas iespējas vispārējo vērtējumu, prasītāja norāda, ka šajā gadījumā patērētājam ir iespēja veikt tiešu vizuālu salīdzinājumu starp dažādām preču zīmēm, ar ko apzīmē attiecīgās preces, jo tās ir ikdienas lietošanai paredzētas preces, kas lielveikalos ir izvietotas vienā un tajā pašā nodaļā.
- 34 Turklāt prasītāja uzsver, ka vājas līdzības starp preču zīmēm gadījumā, kā tas ir šajā gadījumā, vienīgi agrākās preču zīmes spēcīgā atšķirtspēja var attaisnot tās lielāko aizsardzību. Tomēr šajā gadījumā tas tā nav.
- 35 Visbeidzot, prasītāja norāda, ka Grieķijas tiesas ir izslēgušas, ka Grieķijas tirgū starp attiecīgajām šajā lietā aplūkotajām preču zīmēm pastāv sajaukšanas iespēja. Turklāt ITSB šai lietai līdzīgā gadījumā ir nospriedis, ka, neskatoties uz ciešo saikni starp konkrētajām precēm, proti, pirmkārt, sālītiem cepumiem un, otrkārt, saldiem cepumiem, starp vārdiskajām preču zīmēm “FERRERO” un “FERRO”, ņemot vērā starp strīdīgajām preču zīmēm gan no vizuālā, gan fonētiskā viedokļa pastāvošās atšķirības, sajaukšanas iespēja nepastāv.
- 36 ITSB un persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka Apelāciju padome nav pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, secinot, ka attiecīgie apzīmējumi ir līdzīgi gan no fonētiskā, gan no vizuālā viedokļa un ka, pamatojoties

uz šo faktu un ar attiecīgajām preču zīmēm apzīmēto preču līdzību vai identiskumu, starp tām pastāv sajaukšanas iespēja.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 37 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi neregistrē, “ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi [ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaukšanas iespēja; sajaukšanas iespēja ietver asociāciju iespēju ar agrāko preču zīmi]”.
- 38 Turklāt atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) un ii) daļai agrākas preču zīmes ir Kopienas preču zīmes, kā arī kādā no dalībvalstīm reģistrētas preču zīmes, kuru iesniegšanas brīdis ir agrāks par Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu.
- 39 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sajaukšanas iespēja ir iespēja, ka sabiedrība varētu uzskatīt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi ir no viena uzņēmuma vai, attiecīgā gadījumā, no ekonomiski saistītiem uzņēmumiem.
- 40 Atbilstoši šai pašai judikatūrai sajaukšanas iespēja ir jāvērtē visaptveroši, atbilstoši tam, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver apzīmējumus un preces vai pakalpojumus,

un ņemot vērā visus uz konkrēto lietu attiecināmos faktoros, it īpaši savstarpējo saistību starp apzīmējumu līdzību un apzīmēto preču vai pakalpojumu līdzību (skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-162/01 *Laboratorios RTB/ITSB — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, *Recueil*, II-2821. lpp., 30.–33. punkts un tajā minēto judikatūru).

- 41 Šajā gadījumā agrākā vārdiskā preču zīme “FERRERO”, uz kuru ir balstīts iebildums, ir reģistrēta un aizsargāta Vācijā. Tātad, lai pierādītu iespējamo sajaukšanas iespēju starp strīdīgajām preču zīmēm ir jāņem vērā šīs valsts attiecīgās sabiedrības daļas viedoklis.
- 42 Pieņemot, ka ar attiecīgajām preču zīmēm apzīmētas preces ir plaša patēriņa preces, mērķa sabiedrība ir samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs vidusmēra patērētājs.
- 43 Tādējādi ir jāuzskata, ka Apelāciju padome pareizi ir secinājusi, ka sajaukšanas iespēja ir jānovērtē, ņemot vērā Vācijas vidusmēra patērētāju, ko turklāt lietas dalībnieki neapstrīd.
- 44 Vēl jo vairāk, lietas dalībnieki neapstrīd, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi apzīmētās preces un preces, attiecībā uz kurām ir aizsargāta agrākā preču zīme, ir daļēji identiskas un daļēji līdzīgas. Šādos apstākļos strīda risinājums ir atkarīgs no attiecīgo apzīmējumu līdzības pakāpes. Tāpat apzīmējuma līdzības pārbaude attiecas arī uz iepriekš minētajām saskaņā ar Nicas Nolīgumu 30. klasē ietilpstošajām

precēm, kas uzskaitītas Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā (skat. iepriekš 6. punktu), attiecībā uz šīm precēm Apelāciju padome uzskatīja, ka iebildums ir jāapmierina.

- 45 Kā tas izriet no pastāvīgās judikatūras, aplūkojot konfliktējošo apzīmējumu vizuālo, fonētisko un konceptuālo līdzību, sajaukšanas iespējas visaptverošam vērtējumam ir jābalstās uz šo apzīmējumu radīto kopējo iespaidu, it īpaši ņemot vērā to atšķirtspējīgos un dominējošos elementus (skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 14. oktobra spriedumu lietā T-292/01 *Phillips Van Heusen/ITSB — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS)*, *Recueil*, II-4335. lpp., 47. punkts un tajā minēto judikatūru).
- 46 Tādējādi Apelāciju padomes apstrīdētajā lēmumā veiktais vērtējums ir jāpārbauda pārliedzinoties, vai tā šajā gadījumā ir veikusi attiecīgo apzīmējumu salīdzinājumu no vizuālā, fonētiska un konceptuālā viedokļa, lai pārbaudītu vai starp minētajiem apzīmējumiem pastāvošā līdzības pakāpe ir pietiekami augsta, lai, ņemot vērā spēcīgo līdzības pakāpi starp precēm, var tikt konstatēta sajaukšanas iespēja no Vācijas vidusmēra patērētāja uztveres viedokļa.
- 47 Vispirms, kas attiecas uz abu strīdīgo preču zīmju salīdzinājumu no vizuālā viedokļa, ir jāatgādina — Pirmās instances tiesa jau ir precizējusi, ka nekas nevar kavēt pārbaudīt vizuālās līdzības esamību starp vārdisku preču zīmi un grafisku preču zīmi, jo šo divu tipu preču zīmēm ir tāda grafiska konfigurācija, kas var radīt vizuālu iespaidu (Pirmās instances tiesas 2002. gada 12. decembra spriedums lietā T-110/01 *Vedial/ITSB — France Distribution (HUBERT)*, *Recueil*, II-5275. lpp., 51. punkts).

- 48 Šajā sakarā ir jāuzskata, ka kombinētā, vārdiskā un grafiskā, preču zīme var tikt uzskatīta par līdzīgu ar kādu citu preču zīmi, kas ir identiska vai līdzīga ar vienu no kombinētās preču zīmes elementiem, tikai tad, ja tas ir kombinētās preču zīmes radītā kopējā iespaida dominējošais elements. Tā tas ir, ja elements viens pats var dominēt šīs preču zīmes attēlā, ko konkrētā sabiedrības daļa patur prātā, tā, ka citiem šīs preču zīmes elementiem ir nebūtiska nozīme tās radītajā kopējā iespaidā (Pirmās instances tiesas 2002. gada 23. oktobra spriedums lietā T-6/01 *Matratzen Concord/ITSB — Hukla Germany (MATRATZEN)*, *Recueil*, II-4335. lpp., 33. punkts, un 2005. gada 11. maija spriedumu lietā T-390/03 *CM Capital Markets/ITSB — Caja de Ahorros de Murcia (CM)*, Krājums, II-1667. lpp., 46. punkts).
- 49 Judikatūra precizē, šāda pieeja nav ekvivalenta tikai viena kombinētas preču zīmes elementa ņemšanai vērā un tā salīdzināšanai ar citu preču zīmi. Tieši otrādi, salīdzinājums ir jāveic, analizējot apskatāmās preču zīmes, ņemot tās vērā to kopumā. Tomēr, tas neizslēdz iespēju, ka zināmos apstākļos kombinētas preču zīmes konkrētajai sabiedrības daļai radītajā kopējā iespaidā dominē viens vai vairāki tās elementi (Pirmās instances tiesas 2005. gada 11. maija spriedums lietā T-31/03 *Grupo Sada/ITSB — Sadia (GRUPO SADA)*, Krājums, II-1699. lpp., 49. punkts).
- 50 Šajā gadījumā Apelāciju padome apstiprināja Iebildumu nodaļas vērtējumu, saskaņā ar kuru vārdiskais elements “*ferró*” ir dominējošais elements. Apelāciju padome uzskatīja, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes grafiskais elements, proti, karogs, uz kura rakstīts vārds “*ferró*”, ir sekundārs elements (apstrīdētā lēmuma 24. punkts).

- 51 Šādu vērtējumu var tikai apstiprināt. Pretēji tam, ko norāda prasītāja, attiecībā uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes kopējo radīto vizuālo iespaidu, karogs nav pietiekami nozīmīgs grafisks elements, lai radītu lielāku iespaidu patērētāja uztverē kā tās vārdiskais elements. Gluži pretēji, kā to norāda arī ITSB, šajā gadījumā grafiskais elements, proti, karogs nav īpaši oriģināls vai izteles bagāts attēls, kas var piesaistīt patērētāja uzmanību. Jebkurā gadījumā, nedz karoga viļņotā forma, nedz tā izmērs, nedz arī tā krāsas nav īpašības, kas ļautu izcelt to kā predominējošu īpašību attiecībā pret reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdisko elementu.
- 52 Pirmās instances tiesa uzskata, ka vārds “*ferró*” ņem pārsvaru pār reģistrācijai pieteiktās preču zīmes grafisko elementu un, patiešām, to aplūkojot, vārdiskais elements ir uzkrītošāks sakarā ar tā lielo izmēru un ņemot vērā to, ka tas izvietots uz karoga, kam ir tikai dekoratīva aizmugures plāna funkcija, kuru nevar uztvert kā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes dominējošo elementu. No tā izriet, ka Apelāciju padome nav pieļāvusi vērtējuma kļūdu, konstatējot, ka “*ferró*” ir reģistrācijai pieteiktās preču zīmes dominējošais elements un ka karogam ir sekundāra nozīme. Šādos apstākļos, apzīmējumu salīdzinājumu var veikt, ņemot vērā tikai tā vārdiskos elementus, ievērojot principu, saskaņā ar kuru sajaukšanas iespējas vērtējums attiecībā uz apzīmējumu līdzību ir jābalsta uz to kopējo radīto iespaidu (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 10. decembra rīkojumu lietā T-261/03 *Euro Style/ITSB — RCN-Companhia de Importação e Exportação de Texteis (GLOVE)*, Krājumā nav publicēts, 38. punkts).
- 53 Tomēr salīdzinājums starp reģistrācijai pieteiktās preču zīmes dominējošo elementu “*ferró*” un agrāko vārdisko preču zīmi “*ferrero*” veidojošo elementu uzrāda noteiktas pakāpes vizuālo līdzību starp tiem.

54 Ka to uzsver arī ITSB, ir jākonstatē, ka dažāda attiecīgo apzīmējumu zilbju skaits, *a fortiori*, burtu skaits, nevar nopietni atspēkot starp abām preču zīmēm pastāvošo vizuālo līdzību. Tāpat, lai gan agrāko vārdisko preču zīmi veido septiņi burti un trīs zilbes, turpretī reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskais elements ietver tikai piecus burtus un divas zilbes, tomēr abiem apzīmējumiem ir vieni un tie paši burti, proti, “f”, “e”, “r” un “o”. Turklāt šie burti ir izvietoti vienādā secībā. Tāpat gan reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskais elements “*ferró*”, gan agrāko preču zīmi veidojošais vārdiskais elements “*ferrero*” sākas un beidzas ar vienādiem burtiem, proti, “f” un “o”. Turklāt abiem apzīmējumiem ir kopēji pirmie trīs burti, “fer”. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka principā patērētāju uzmanība visvairāk ir vērsta uz vārda sākumu (Pirmās instances tiesas 2004. gada 17. marta spriedums apvienotajās lietās T-183/02 un T-184/02 *El Corte Inglés/ITSB — González Cabello et Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR), Recueil*, I-965. lpp., 83. punkts). Šie vizuāli līdzīgie elementi gūst pārsvaru pār attiecīgo apzīmējumu dažādo garumu, līdz ar to tas nerada ievērojamu vizuālu atšķirību starp tiem.

55 Turklāt vienīgā atšķirība abu attiecīgo apzīmējumu zilbju struktūrā ir tā, ka agrāko preču zīmi “*ferrero*” veidojošajā apzīmējumā ir fonēma “er” atkārtotā, kas neparādās reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskajā elementā “*ferró*”. Tomēr, šī atšķirība abu attiecīgo apzīmējumu zilbju struktūrā negūst pārsvaru pār līdzību, kas starp tiem pastāv, jo burti, kas ir agrāko preču zīmi veidojošā vārdiskā elementa papildus zilbe, proti, “e” un “r”, ir ietverti arī dominējošajā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskajā elementā, un, precīzāk, tā pirmajā zilbē. Tātad agrākās preču zīmes papildus zilbe nevar grozīt vidusmēra patērētāja attiecīgo preču zīmju vizuālo uztveri kopumā.

56 Turklāt attiecībā uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes dominējošā vārdiskā elementā grafiskajiem elementiem, proti, viegli izliekto vārda “*ferró*” rakstību,

Pirmās instances tiesa uzskata, ka tā ir tikko uztverama un līdz ar to šajā gadījumā tai nav nekādas atšķirtspējas. Tas pats attiecas uz lielāka izmēra pirmā un pēdējā burtu izmantošanu šajā vārdā. Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, lielāka izmēra burtu izmantošana nav pietiekama, lai radītu ievērojamu atšķirību attiecībā pret citiem minētā vārda vidusdaļā esošajiem burtiem. Visbeidzot, uz vārda “*ferró*” pēdējā burtu “o” liktais gravis ir tikko redzams, un turklāt Vācijas vidusmēra patērētājam tas nav pazīstams apzīmējums. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka patērētājs parasti uztver preču zīmi kopumā un neveic tās dažādo detaļu vērtējumu (pēc analogijas skat. Tiesas 1999. gada 22. jūnija spriedumu lietā *C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, Recueil*, I-3819. lpp., 25. punkts).

- 57 Grafiskie elementi, kas tika izvērtēti ir mazsvarīgi, un vidusmēra patērētājs tos neuztver kā faktiski atšķirtspējīgus elementus. No tā izriet, ka minētie reģistrācijai pieteiktās preču zīmes “*ferró*” dominējošā vārdiskā elementā grafiskie elementi nav pietiekami nozīmīgi, lai, ņemot vērā augsto līdzības pakāpi, kas pastāv starp ar šīm preču zīmēm apzīmētajām precēm, šajā gadījumā atspēkotu starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko preču zīmi “*FERRERO*” esošo vizuālo līdzību.
- 58 Ņemot vērā šos apstākļus, ir jāsecina, ka Apelāciju padome nav pieļāvusi kļūdu, konstatējot vizuālas līdzības pastāvēšanu starp attiecīgajiem apzīmējumiem.
- 59 Otrkārt, attiecībā uz salīdzinājumu no fonētiskā viedokļa ir jānorāda, tāpat kā to dara Apelāciju padome (skat. apstrīdētā lēmuma 28. punktu), ka attiecīgie apzīmējumi ir līdzīgi no fonētiskā viedokļa. Ir jāuzsver, no vienas puses, ka visi agrāko preču zīmi “*ferrero*” veidojošā vārdiskā elementa burti ir ietverti reģistrācijai pieteiktās preču zīmes dominējošajā elementā, proti, vārdiskajā elementā “*ferró*”, un, no otras puses,

tas neietver citus burtus, kā tos, kas ietverti agrākajā preču zīmē, proti, “f”, “e”, “r” un “o”. Tāpat ir jāatzīmē, ka šie burti abos attiecīgajos apzīmējumos ir izvietoti vienādā secībā, un, ka turklāt tiem ir vienādi pirmie trīs sākuma burti, proti, “f”, “e” un “r”, un tie beidzas ar to pašu burtu — “o”. No tā izriet, ka no fonētiskā viedokļa abiem attiecīgajiem apzīmējumiem ir noteikta līdzības pakāpe.

60 Protams, attiecīgo apzīmējumu zilbju struktūra ir atšķirīga, agrākā preču zīme ietver trīs zilbes (“fer”, “re” un “ro”), reģistrācijai pieteiktā preču zīme ietver tikai divas zilbes (“fer” un “ró”). Tomēr fonēmas “er” atkārtotāšanās agrākās preču zīmes vidū, tā kā runa ir par jau esošu reģistrācijai pieteiktās preču zīmes dominējošo vārdiskā elementa izrunu, pretēji tam, ko norāda prasītāja, nepiešķir agrākajai preču zīmei pietiekamu atšķirtspēju no fonētiskā viedokļa. Līdz ar to fonēma “er” novietojums starp agrākās preču zīmes pirmo un trešo zilbi nav pietiekams, lai atspēkotu pastāvošo līdzību starp reģistrācijai pieteiktās un agrākās preču zīmes dominējošo elementu veidojošo vārdisko elementu.

61 Turklāt, attiecībā uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes “ferró” uz pēdējā burtā liktā grafiskā gravja ietekmi, vispirms ir jānorāda, ka nav teikts, ka tas var grozīt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes uz Vācijas patērētāju atstāto kopējo fonētisko iespaidu. Šo secinājumu apstiprina fakts, ka vācu valodas ortogrāfijā gravis nav pazīstams kā rakstības elements. Tātad Pirmās instances tiesa uzskata, ka Vācijas vidusmēra patērētājs, izrunājot vārdu “ferró”, uzsvaru drīzāk liks uz pirmo nevis pēdējo zilbi. Līdz ar to nevar izslēgt fonētisko līdzību ar agrāko preču zīmi, kurā uzsvars var tikt likts gan uz otro, gan uz pirmo zilbi.

62 No tā izriet, ka vispārējā vērtējuma ietvaros no fonētiska viedokļa minētajiem apzīmējumiem no attiecīgās sabiedrības daļas viedokļa ir noteikta līdzības pakāpe.

- 63 Treškārt, attiecībā uz konceptuālo salīdzinājumu ir skaidrs, ka šādam salīdzinājumam nav nozīmes, jo nedz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes, ne agrākās preču zīmes dominējošajam elementam vācu valodā nav nozīmes.
- 64 Līdz ar to, aplūkojot tās vispārēji, līdzības pakāpe starp ar attiecīgajām preču zīmēm apzīmētajām precēm un līdzības pakāpe starp tām no vizuālā un fonētiska viedokļa ir pietiekami augsta, lai konstatētu sajaukšanas iespējas pastāvēšanu no Vācijas vidusmēra patērētāja viedokļa.
- 65 Tātad Apelāciju padome ir rīkojusies pareizi, apmierinot personas, kas iestājusies lietā, iebildumu un daļēji noraidot reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju sakarā ar sajaukšanas iespējas pastāvēšanu starp šo un agrāko preču zīmi.
- 66 Šos secinājumus nevar atspēkot ar prasītājas izvirzītajiem argumentiem un saistībā ar, no vienas puses, Grieķijas tiesu lēmumu un, no otras puses, ITSB šķietami šai lietai līdzīgā gadījumā pieņemto lēmumu.
- 67 Pirmkārt, attiecībā uz Grieķijas tiesu lēmumiem, kuros tika nopriests, ka starp abām attiecīgajām preču zīmēm šajā prasībā Grieķijas tirgū nepastāv sajaukšanas iespēja, Pirmās instances tiesa atgādina, ka Kopienų preču zīmju tiesiskais režīms ir autonoma sistēma, kuras piemērošana ir neatkarīga no visām valstu sistēmām (Pirmās instances tiesas 2000. gada 5. decembra spriedums lietā T-32/00 *Messe München*/ITSB (*electronica*), *Recueil*, II-3829. lpp., 47. punkts). Līdz ar to

apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrācija ir jāizvērtē, balstoties tikai uz konkrēto Kopienas regulējumu, tādējādi, ka ITSB un šajā gadījumā Kopienu tiesai nav saistoši dažās dalībvalstīs pieņemtie lēmumi, ar kuriem pieļauj šo pašu apzīmējumu reģistrēšanu kā preču zīmi (Pirmās instances tiesas 2002. gada 9. oktobra spriedums lietā T-36/01 *Glaverbel*/ITSB (stikla plāksnes virsma), *Recueil*, II-3887. lpp., 34. punkts). Apelāciju padomju lēmumu likumība ir jāvērtē, pamatojoties tikai uz Regulu Nr. 40/94, kā to ir interpretējušas Kopienu Tiesas, nevis uz pamatojoties uz dalībvalstu tiesu agrāk pieņemto lēmumu praksi (skat. Pirmās instances 2004. gada 6. jūlija spriedumu lietā T-117/02 *Grupo El Prado Cervera*/ITSB — *Héritiers Debuschewitz* (*CHUFAFIT*), Krājums, II-2073. lpp., 57. punkts, un tajā minēto judikatūru).

68 Otrkārt, attiecībā uz prasītājas norādīto ITSB Iebildumu nodaļas lēmumu ir jāatgādina, ka Apelāciju padomju lēmumu likumība ir jāvērtē, pamatojoties tikai uz Regulu Nr. 40/94, kā to ir interpretējusi Kopienu tiesa, nevis pamatojoties uz ITSB agrāk pieņemto lēmumu praksi (skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 9. marta spriedumu lietā T-33/03 *Osotspa*/ITSB — *Distribution & Marketing* (*Hai*), Krājums, II-763. lpp., 69. punkts, un tajā minēto judikatūru). Jebkurā gadījumā šī argumenta nozīme konkrētajā gadījumā ir apšaubāma, jo nedz strīdīgās preču zīmes, nedz apzīmētās preces nav tās pašas, kas tiek aplūkotas šajā prāvā. Turklāt, kā to norādīja arī persona, kas iestājusies lietā, šo lēmumu apstiprināja ITSB Apelāciju ceturttā padome (lieta R 540/2002-4). Apelāciju ceturttās padomes lēmums ir prasības priekšmets Pirmās instances tiesā izskatāmā lietā.

69 Visbeidzot, prasītājas iebildums, saskaņā ar kuru vājas līdzības pakāpes starp attiecīgajām preču zīmēm gadījumā, vienīgi agrākās preču zīmes spēcīgā atšķirtspēja var attaisnot tās augstākas pakāpes aizsardzību, nevar tikt apmierināts. No vienas puses, pastāvot pat vājai preču zīmes atšķirtspējai var pastāvēt sajaukšanas iespēja, jo īpaši sakarā ar apzīmējumu un apzīmēto preču vai pakalpojumu līdzību. Turklāt, no otras puses, līdzības pakāpe starp ar šajā gadījumā attiecīgajām preču zīmēm

apzīmētajām precēm, kā arī līdzības pakāpe starp preču zīmēm, aplūkojot tās kumulatīvi, izrādās pietiekami augsta, lai konstatētu sajaukšanas iespējas pastāvēšanu, neatkarīgi no agrākās preču zīmes atšķirtspējīguma pakāpes.

- 70 Turklāt, kaut arī agrākās preču zīmes augsto atšķirtspēju var ņemt vērā, lai izvērtētu, vai pastāv pietiekama līdzība starp, no vienas puses, attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem un, no otras puses, starp apzīmējumiem, lai radītu sajaukšanas iespēju, tās esamība nevar būt iepriekšējs nosacījums agrāko tiesību aizsardzībai (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 1. marta spriedumu lietā T-185/03 *Fusco/ITSB — Fusco International (ENZO FUSCO)*, Krājums, II-715. lpp., 60. punkts).
- 71 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto prasītājas vienīgais izvirzītais pamats, ka arī prasība kopumā ir noraidāma.

Par izdevumiem

- 72 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem. Persona, kas iestājusies lietā, nav izteikusi prasījumus šajā sakarā un sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **piespriet prasītājam atlīdzināt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Jaeger

Azizi

Cremona

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā, 2006. gada 15. martā.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

M. Jaeger